

משיח כבר פה

מסרים מבחורים פגועי מוח

"מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים" (בבא בתרא ב)

העולם בדרך למלחמה

תקשור עם בנימין, ירושלים, כי אדר תשע"ה

אני מאד שמח שאתם ביקשתם שאני אבוא היום. העולם מתחיל להראות לנו שזה הולך לכיוון מאד חזק של מלחמת העולם השלישית, וגם נפילה כללית של הכלכלה. ואני יודע שרוב האנשים בעולם מעדיפים לא לדעת את זה, ושואלים: אז אם כן - אז בשביל מה צריך לדעת את זה? וממשיכים עם המסיבות שלהם, עם עגל הזהב השמן לב העם הזה... כדי לא לחשוב, כדי לחלוט שישמשיכו עם הבעה הוורודה שכל העולם, רוב העולם חיים בזה מאחרי מלח"ע-2.

וחי לנו פחות-אז-יותר ששים-שבעים שנה של חיים מה שקוראים 'טובים'. אנחנו, היתה לנו גשמיות ממש 'מעל לראש', אפילו העניס-כביכול שבארצות-הברית היו במצב הרבה יותר טוב מאשר הבינוניים באירופה לפני מלח"ע-2, מבחינת כל האוכל שהיה להם, וכל המכוניות וכו' וכו'. ואני יודע שזה לא היה משונה לראות בארצות-הברית איזה צרף, כדלמי הצרף הזה עומדת איזה קאדילק, צרף של כושים, אבל קאדילק היתה להם... וגם אנטנה בודאי שהיתה על הצרף כי טלביזיה היתה להם, וגם פטיפון, באותם ימים של שנות ה-50 היה להם... וכו'. אז אפילו העני ביותר באמריקה הוא היה בהרבה יותר עשיר מהעני באירופה לפני מלח"ע-2, וזו הסיבה שלא רוצים לעזוב את זה. ולא לקח הרבה שנים עד שנות ה-60 שהכל פרח מבחינה גשמית, ובנו מרכזי-קניות, קניונים, עם כל מיני שמונצעס' (צעצועים), וקולנוע, וכו' וכו', ואי-חייב יצאו כל מיני דברים אלקטרוניים ואינטרנט וכו' וכו', אבל לא רוצים לעזוב את זה.

וגם החודים נכנסו לזה חזק. אני צוחק לעצמי כשאני רואה אשה ירושלמית עם פלאפון שתקוע לה מתחת למטפחת שלה, והיא הולכת ברחוב ודוחפת עגלה עם תינוק, ומדברת בפלאפון... זה העולם שלנו היום. שכתנו מהעידונית, שכתנו מהצניעות, שכתנו מלהיות באמת יהודים. ברוך ה', ישנם עדיין כמה שהם כן עושים מה שצריך, משתדלים לחזור למה שפעם היה, אבל הם מעטים.

זה לא סתם שישנה מסורת שרק שבעת אלפים יהודים יקבלו פני משיח צדקנו חסד לאברהם מייג נביים עישי, ור' בספר מלכים א' מייט לאחר מעשה אליהו בהר הכרמל: 'והשארתי בישראל שבעת אלפים, כל הנרפים אשר לא כרעו לפעל...'. אנחנו לא יודעים איך החישוב הזה נעשה ומה שזה אומר, אבל מה שברור שמטע אנשים ישארו. ובין היהודים - ישרדו רק אלו שבוטחים בה' והשארתי בקרבך עם עני נדל, וחשו בשם ה'... צנניה ג' מייג, אלה שממש יודעים שאין כלום, אין שום דבר שקורה בעולם בלי הקב"ה, שהקב"ה גורם לכל הדברים שקורים בעולם, בין אם זה הנמלים שזוחלים על הארץ ועושים את שלהם, או הפיל הגדול, או האריה הטורף - זה הכל שייך לקב"ה. ע"פ דף ג' ע"ב: 'מקרה ראמים עד בצי כנים...'

ואם אנחנו חושבים שזה יעזור לנו מאד-מאד ללכת לרופאים - אז שתדעו סוד אחד: אף אחד לא מת דקה אחת לפני שהוא צריך! רק מה, רצים לרופאים, ומתפללים על נס רבנו בחיי בתקדמה לפרשת שלח. אבל אנשים סומכים על רופאים. והרופאים כיום, הרבה מהם, הם ממש רופאים. לא כולם - ברוך ה', אבל לא הם המצילים אותנו תהלים ס': 'ישוא תשועת אדם'. ורופא אמיתי, אפילו גוי, יכול להגיד לפציינטים שלו, שאני כלום - רק הקב"ה מצילו. כי כל רופא-אמיתי שהוא רואה את האמת, אפילו גוי, יודע שברוב הפעמים שמצילים אנשים באמת - זה נס.

ועכשיו אנחנו בסכנה מאד גדולה, ממש גדולה. והסכנה - זה גם של מלחמה, וגם נפילה קשה מאד, הנפילה הכי קשה שהיתה - מבחינה כלכלית. ונכון, אם יהודי יגיד לי: 'מה אנחנו צריכים לדעת: צריכים לשבת וללמוד: צריכים לעשות מה שאנחנו צריכים לעשות, ולא לפחד ולא לדאוג, והו... זה נכון. והלואי שכולנו היינו ברמה שכזאת, אבל לאלה שלא תופסים מה שקורה ולמה שזה קורה - תקשיבו היטב, כדי שאולי זה יפחיד אתכם עד כדי כך שתתחילו לחפש את הקב"ה, כי אך ורק הקב"ה יכול להציל אותנו. שיהיה לכם ברוך: ישארו מעט אנשים! ושיהיה ברוך, שנגיע למצב שבנין שאך ורק הקב"ה יכול להציל אותנו. על איזו סכנה מדובר?

הסכנה של מלחמת העולם השלישית. דיברו פה על הסרט שמצאו, הסרט של החפץ חיים זצ"ל. ולמה מצאו את זה בדיוק עכשיו? משנת 1923 (תרפ"ג) כאשר זה הוסרט במפגש הראשון של הרבנים של אגודת-ישראל באירופה, עד היום - שכתו מזה לגמרי! אז למה כעת בדיוק ה' שלח את זה? זה כדי שנגאיה עוד פעם את הגאון, את הגדול, את הצדיק, צדיק ענק בעולם שלנו - החפץ חיים!

ולמה עכשיו דוקא? כי זה מבשר את הגאולה-השלימה! זה אומר שזה מגיע, וצריכים הכהנים ללמוד את הדינים של הקרבנות קונטרס 'תורה אור' להחיות, ובמכתביו. זה אומר שהגיע הזמן שאנחנו נתקרב לה', ונדע שאין עוד מלבדו. שמדע שאין! אין שום כח בעולם שיכול להציל אותנו - רק הוא. שאנחנו נהיה מוכנים לקבל על מלכות שמים - אבל באמת, בכל רגע. בכל רגע שאין לנו מה לעשות שנגיד לעצמנו: 'אינו עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו! דברים ד': 'יודעת היום והשבת אל לבבך... ר' ביה"ח סי' א' דבר החיים בשם ס' התינוק, שש מצוות תמידיות. למלאות את החיים שלנו עם דברים משמעותיים, דברים בעלי תוכן, דברים רוחניים, שביארו אותנו הרבה יותר קרוב אל המקור שלנו, שזה הקדוש ברוך הוא, שהוא הכל-יכול, ורק הוא, ולחכות למשיח, להתגעגע למשיח! יהודי אמיתי חייב להתגעגע למשיח. זה סימן, זה עוד סימן שהוא יהודי-אמיתי. 'אשרי המחפה...', ר' ספר יתקות הגאולה' לר' אהרן ראטה זצ"ל, וכן מאמר 'אמונת הגאולה' ב'ס' אור יחזקאל, בשם הגרי"ז מבריסק זצ"ל, ורבות בספרי החיות זצ"ל כמו חומת הדת פי"ג, מאמר 'צפיית לישועה' ועוד.

ובנוסף לזה, אנחנו צריכים להשפיע גם על אחרים, להשתדל להחזיר אותם בתשובה. אני לא מדבר דוקא על החילוניים, אלא גם על החרדים שהתרחקו בצורה איומה, שאיבדו את הרגישות היהודית שלהם, את העידונית, את התורה, אפילו שהם יחרדים' כביכול. אני לא אומר דברים חדשים, רק דבר אחד אני אגיד: אנחנו בדרך למלח"ע השלישית - שזה יהיה משהו נוראי, ואין לי מילה אפילו מספיק חזקה בשביל להגיד מה שזה יהיה. ארץ ישראל לא תיפגע, אני לא אומר שלא תהיה פה איזו פצצה או שלא יזרקו עלינו טילים, אבל זה לא יהיה כמו בחו"ל, שם שני-שליש של העולם יהרס, שליש לגמרי ושליש נוסף יפגע מאד. וזה לא סתם, זה בבואות זכריה מייג. והאברבנאל אומר שזה חייב להתקיים ס' משמיע ישועה לר"מ סו"ס ישעיהו, מ"ד עקרי הגאולה, ור' ציונים ומקורות בתח"י המסר 'הפחד משהל'... אז אפילו אם נהיה בא"י - זה לא פשוט רח"ה חס"ל"א שם מעיין ג' נביים בדברים נשגבים במעלת הדר בא"י בזמן באת המשיח.

ואחרי שזה יהיה - אז גם הציונים יפלו, וברגע שיפלו אז אנחנו נוכל לקבל משיח צדקינו. עד שהם לא נופלים - אין סיכוי, הם צריכים ליפול קודם. ואנחנו, העיקר קודם לכל - זה לחזור לקב"ה, לדעת שהוא הכל-יכול, ושרק הוא יכול להציל אותנו 'אשרו לא יושיענו, על סוס לא נרפב...', הפסרת 'שובה ישראל, סו"ס הושע. וכל הרשעים האלה שחושבים שהם יכולים להשתלט על כל העולם, שעכשיו ה' נותן להם, מאפשר להם להצליח, והם כל כך טיפשיים על ההצלחה שלהם שהם כבר עושים דברים טיפשיים - הם יפלו, הם יפלו חזק מאד! אבל קודם לכן יִהרס חלק גדול מאד, רוב העולם. ולא רק זה, ביחד עם זה תהיה נפילה כלכלית, נפילה כה קשה, אבל כל הדברים האלה ילכו מהר, זה ילך ברציפות דבר-אחרי-דבר.

אנחנו כותבים כבר עשרים ושלש שנים, אז בעשרים-ושלושים השנים האלה מוחכים, ומחכים, וחושבים, וחושבים שיהו, זהו, הגיע הזמן... אבל זה לא ימשך ככה, עכשיו זה יהיה דבר-אחרי-דבר בעגלה. אם אנחנו נסתכל על מה שהתרחש מהתאריך הזה של היום לפני שנה עד כעת - אז העולם כבר השתנה, עשה סיבוב של מאה-ושמונים מעלות! אני רוצה שוב להגיד לכם: זה יהיה הרבה יותר מהר עכשיו.

ונכון שמאז 'התאומים' הזמן ממש רץ, וכל שנה זה רץ יותר, ועוד יותר, ועוד יותר מהר, עכשיו ברגע שמגיע יום שני - זה כבר סוף השבוע... פעם זה היה ברגע שהגיע יום רביעי, ועכשיו זה כבר יום שני... ועוד מעט זה יהיה יום ראשון... ככה זה עובר במהירות הבזק, ואנחנו לא תופסים לך את החיים בורחים. אבל ככה זה. ה' רוצה כבר לגמור את המצב הזה של עם ישראל בתוך הגלות שלו, הוא רוצה לגמור עם הגלות ולהגיע לגאולה השלימה.

זה השלב הבא של הבריאה. זה לצאת מיעבודת לחירות - אבל לצאת תשועת עולמים. וממצרים יצאנו - אבל זה לא היה עדיין לצאת, ועכשיו אנחנו נצא מהתרבות של מצרים, מהטינופת של מצרים, שזה כבר שולט בכל העולם, הטינופת של עשיו תהלים פ': 'חיותי מיער', הטינופת של הגויים, ואנחנו נגיע לצאת.

וגם נצא יש שלבים, שבהם נעלה, ונעלה, ונעלה עני חס"ל"א מייא ני"ח, אבל לזה אני כבר לא אכנס, העיקר שבעזרת ה' נגיע כבר לסוף, ושנקבל משיח צדקנו, ונקריב קרבנות וכו' וכו'.

ועם ישראל, לא לשכוח: כל העוה"ז זה רק אחיזת-עינים! זה לא קיים. אנחנו נולדים, ויש לנו אמא ואבא בדרך כלל, יש לנו משפחה, אנחנו לומדים בבית-ספר, גדלים, הולכים לכולל ללמוד, או שהולכים לעבוד, קובעים עתים לתורה, ונשים, גם הן, הולכות לבתי-ספר, מתחתנות וכו', העולם נראה שזהו, ככה זה.

אנחנו מסתכלים על ההורים שלנו כאילו שהם ההורים לצאת, על הבעלים שלנו כאילו שזה לצאת, ועל הנשים כאילו שזה לצאת, וגם על הילדים ככה, אבל אנחנו לא מבינים שזה הכל עשוי בשבילנו, בשביל המשמות גדלים, הולכים לכולל ללמוד, או של קירבה מקסימלית עם הקב"ה 'התהלך לפני אלוקים באור התמים... מזמור ניו'.

וכשנגיע לגאולה-השלימה נלמדו שכל הקשרים של בני אדם בעולם זה, העולם הזה של היצר הרע - יעלם, ואז נראה איפה הקשר-האמיתי שלנו, איפה החלק השני של הנשמות שלנו, איפה אנחנו משלימים את עצמנו מזמור סו"ג: 'דבקה נפשי אחרך...', ר' מסי"א פ"א. וזה יהיה התענוג, התענוג הכי גדול. אבל ברגע שזה יהיה שלם - אפשר יהיה לעלות, ולעלות, בלי סוף, בלי סוף, בלי סוף (נחל עדין תשס"ם... שהבן-אדם שחי היום לא יכול בכלל להבין את זה).

אז עם-ישראל, תתעוררו! הזמן הגיע כולו כל הקיצין..., סנהדרין צו. את כל המשחקים לזרוק, את כל ההנאות הגשמיות - לזרוק לפח. ולהתכונן לעולם רוחני. כן, יהיה לנו אמנם את הגוף ואת הראש ואת הלשון וכו', אבל לא יהיה שקר, יהיה רק אמת. אמת, אמת, אמת. אמת. זהו. 'משגב ה' לבדו ביום ההוא...'

שאלות ותשובות:
ש. חג הפסח מתקרב, וחג הפסח זה עניין של אמונה, וזה צריך להיות מאד משמעותי עבורינו, המבחן הגדול של אחריות-הימים כידוע זה מבחן האמונה, 'צדיק באמונתו יחיה'.

ת. אמונה - זה דבר אחד, וביטחון זה דבר אחר. אמונה - זו רמה גבוהה מאד, אבל ביטחון זו רמה עוד יותר גבוהה ר' בארוכה דברי רבינו יונה על משלי ג' כ"ו, 'ותורת החשמה והבטחון לר"מ ימיני זצ"ל פרקים כ"ב כ"ג. כי בביטחון אנחנו מוכנים להקריב את עצמנו ולדעת שחבל זה מהקב"ה, ולדעת שהוא הכל-יכול, ולא משנה מה - מה שהוא עושה זה לטובתנו ברכות ס'. אפילו שזה גורם לנו כאבים - זה לא משנה.

ש. המעלה הגדולה של עם-ישראל זה מה שהם יצאו ממצרים מבלי שום בסיס על מה ואיך הם יחיו במדבר השומם... ירמיהו ב'

ת. זהו. זה הביטחון. אמונה - זה אמונה שקיים הקב"ה ושהוא הכל-יכול, אבל בטחון - זה שכאשר הם יצאו, הם לקחו את הכבשים וקשרו אותם למיטה ולא פחדו ממצרים, כי היה להם ביטחון בקב"ה. והאמונה והבטחון ביחד, ברגע שיש ליהודי את שני הדברים האלה - אף אחד לא יכול להפיל אותה לירוא אירא.

ש. אז חזרו לשאלה, האם צריך להכין אוכל לקראת הזמנים שיבואו...

ת. מה אתה מתכוון לשאול, האם כשאתה מכין אוכל אם זה לא חיסרון באמונה, האם זה לא סותר את הביטחון בה'?! אני אומר לכם, איך שלא יהיה - זה כדאי שיש משהו בבית לאכול אפילו אם אין הרבה - אבל משהו, משהו. זה לא פחות באמריקה וביטחון. הרי לא יהיה לכם כמו שאנשים באמריקה מכינים, הם בונים לעצמם בנקורים, וגם אוגרים אוכל עבור שנה שלימה וכו', וגם יש להם רובים, וגם כדורים לרובים וכו', כי הם בטוחים שזה המצב הקשה שיעמוד להיות.

ואנחנו יודעים שגם היהודים באמריקה - הם לא עושים כאלה דברים לרוב, וזה לא בגלל שיש להם ביטחון, אלא בגלל שיש להם ביטחון שעגל-הזהב יהיה לתמיד, אז זה הבעיה שלהם. אבל יש גוים שם שיודעים שהולך להיות בלאגן 'לא-סתם'. אנשים

בארה"ב וגם באירופה, דואגים מאד ממה שעתידי לקרות, הם חוששים שינסו לקחת אותם ואת המשפחות שלהם למחנות ריכוז ולהפוך אותם לעבדים, אז הם מעדיפים למות ולא להיכנס למקום כזה. והרבה מאלה היו בצבא של אמריקה, הם, הגינים הפרוטסטנטים שכביכול יש להם אהדה לישאל, אבל זה לא 'אמונה' ולא 'ביטחון'.
ואם לדוגמה יש לכם איזו מנורת-חירום כמו שיש פה למקרה שלא יהיה חשמל, שזה דבר שקורה לעתים גם כשאין מלחמה - אז זה לא יחוסר בטחון, אז מעש, וגם כמה קופסאות של מצות לא יזיק, או קצת פריכות-אורז, או קצת טונה בקופסאות, משהו שיהיה, ושהנס יהיה על זה. זה כמו שהיהודים כשיצאו ממצרים, אמנם היתה להם איזו סעודה גדולה לפני שיצאו, בכל אופן הם לקחו רק קצת בצק איתם **משארתם צורתה משארתם על שמכם...** וזה החזיק להם ארבעים יום עד שהם קיבלו את המן ובאר-מרים וכו' **ר' קדושין לה'**. אבל פה ה' שוב יוציא אותנו ממצרים, ואלה שנמצאים בא"י - זה יהיה להם הרבה יותר קל. אם הם בוטחים ומאמינים בה', וקוראים ומבקשים מה' עזרה **ויהיה כל אשר יקרא בשם ה' יצילנו**, פי בהר ציון וברושלם **תהיה פליטה פאשר אמר ה'...**, ויאל ג' ה' ובמפי שם ומקבלים את ה' **הכל יוכל - אז זה יהיה להם הרבה יותר קל פה.**

ש. בארץ יש כאן הרבה גוים, מה הם יעשו?
הרוב מאלה - יברחו ברגע שיתחילו פה הדברים. אני לא יודע בדיוק מה שיהיה, אני לא יודע אם משהו יודע, לא חושב, רק הקב"ה יודע. אבל איך שלא יהיה - זה כבר התחיל פה. ותהיה מציאות שכולם יברחו, וגם איתם הגוים הלא-מאמינים יברחו מפה, אז לא יהיה כבר את הציונים. אז ברגע שהם הולכים - ה' ישלח את משיח צדקנו.
ש. וכשתהיה הנפילה הכלכלית מה תהייה מחירי הדירות, האם ירדו לגמרי או שלהיפך, יתקצר יאמרי?

ת. עד הנפילה הכלכלית מחירי הדירות יעלו עד השמים, אחרי זה כל המחירים יפלו, אבל לרוב האנשים לא יהיה כסף לקנות...

ש. ומה יהיה עם הכסף, האם בכלל יהיה כסף?
ת. כסף יהיה, אבל זה לא יהיה שווה כלום. ממש **שחכלה פרוטה...**! כי הם ממש גנבו בצורה בלתי גיילה. וזה לא שהכלכלה נפלה בגלל שלא השקיעו כ"כ נכון או מי-יודע-מה, זה הכל ממש מתוכנן! נגיבה מתוכננת מכולם, מהבן-אדם הבינוני ומטה. ולא רק זה, הם ממש גונבים גם מהעשירים, אבל לא מהעשירים הענקיים הרשעים. יש את האחוזה האחד ששולט על הכל ולא לשכוח: שממנים וחמם אנשים שולטים על רוב העושר בעולם!

ש. השרוש של הרע - זה כפיית הטובה, כופרים בטובתו של הקב"ה, מתעלמים מחסדיו של בורא-עולם כדי שלא להיות חייבים לו... איוב כ"ב: והאמרים לקול סור ממנו... והוא מלא בתיקה טובה... עיי חלק קח. ידור המבול לא חטאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה...!

ת. הבעיה פה - זה הנחש, שהוא נמנוד רצה להיות במקום הקב"ה. וכל האנשים, כל הרשעים האלה - הם כולם שייכים לנחש, כולם. זה הכל שוב מאותה עבירה. ה' שלח לעולם הזה עכשיו את הרשעים-הכי גדולים שהיו אז פעם, ועכשיו הם עוד פעם עושים את שלהם, והפעם עוד יותר חזק, ועם נשק מפחד עוד יותר, הם ממש ממששים את אותה הרשעות שלהם.

ש. הבחירות שלפנינו, האם זה משנה הרבה אם הימין יעלה או השמאל?
ת. ימין ושמאל - אותו הדבר. וזה כך גם בארצות הברית. אין שם רפובליקנים ודמוקרטים, זה רק 'כאילו'. הם שניהם אותו צד. תראו, הם צועקים שם הרפובליקנים נגד הדמוקרטים, אבל בסופו של דבר הם מתכופפים על כל דבר ודבר שהכובי רוצה.
ש. עשו רעש מהנאום של הראה"מ בקונגרס, האם זה גם כן הצגה?

ת. זה היה ממש הצגה... זה עולם של "מאפייה", מאפייה, מאפייה, מאפייה **חברי גיבים...** ולא מפיסקים לדבר על יצורים מהאיה עולם שמחוץ לעולם שלנו. אז לא תמיד בכותרות, הם פשוט פה- ושמ אומרים שאיזה משהו מעופף, איזה אור שטס מעל איזו עיר גדולה, כל הזמן מדווחים על איזה דברים שאנשים רואים, עב"מים, שלא יודעים מאיפה הם באים, ומדברים על זה פה ושם, וגם בעיתונות הרגילה. אז כל זה ממש-ממש מכין את האנשים למה שהם רוצים לעשות. **הם רוצים להביא איזה דמות כביכול מעולם אחר, שתיבה גם דת אחרת לכל העולם, ואז 'כולם יחיו ביחד' כביכול, בלי לריב** וכו' **שפה אחת ודברים אחדים...** ואני לא מאמין שח' יתן לזה לרוץ יותר מדי, אבל בוא נגיד שזה כך ירוץ י"ח, אני יכול להגיד ברור שהיה יתחילו גם כן לריב האחד עם השני, וגם תהיה עוד מלחמה ביניהם **וימשם הפיצוץ ה', סנהדרין קט**. אבל זה לא יתממש, כי לקב"ה יש תכניות אחרות, וכמו שכתוב

בנבואות: מלחמת העולם השלישית **חזקאל ל"ב**, אח"כ יגו ומוגו **זכריה י"ד**, ואחר כך - הגאולה השלימה.

ש. איך נוכל לחזק את הענין של ה'שק ואמר'?
ת. עוד מעט יהיה פחד גדול פה בארץ, ואז כולם יחפשו את השק וגם את האפר.
ש. אז האם אנחנו צריכים להכין שקים...?
ת. קודם כל אנחנו צריכים להכין לזה את עצמינו, השק זה לא כ"כ חשוב, הם גם יכולים לקרוע את הבגדים שלהם **ויקריעו מרובי את בגדיהם**. הם לא צריכים לשים שק כדי להרגיש שפך ואבל, הם פשוט צריכים לקחת את החולצות היפות שלהם ושיקרעו אותן.

ש. דינאל הסביר שכל יהודי צריך לצעוק אל ה', להתבונן על כל עבירה ועבירה, ולבכות חזק על כל עבירה ועבירה. אז מי שלא מצליח להגיע לזה - מה הוא יכול לעשות?
ת. למה לא להגיע לזה? אם הוא שכח את העבירות שלו, שיבכה על כל העבירות שהוא שחח, זה עצמו גם קטגוריה.

ש. הלב התאבן...
ת. אבל זה לא אומר שהוא לא יהודי. אם הוא מצטער על כך שהוא לא יכול לבכות - אז הוא כבר יהודי, כי כואב לו על כך.

ש. איך צריכים להבין שזכינו לראות הסרטה של החפץ חיים זצ"ל, אנשים רבים התרגשו מאד?

ת. זה משהו עצום. וזה גם מסר לעם-ישראל. קודם כל, כל מה שהוא כתב על הלשון - כל זה עומד להתקיים, ובמדויק. והוא היה יהודי ענק, **והוא כתב וזיכר הרבה דברים על הקטופה שלפני משיח**. אחרי מלח"ע הראשונה הוא אמר מתי בדיוק תהיה עוד מלחמה, ושהיא תהיה יותר גדולה ממלח"ע הראשונה, והוא הוסיף שאחרי מלח"ע השנייה תהיה מלחמת עולם שלישית שלעומת זה - זה משהו ילדים **ויב אלהיו, שמות עמי קעיב**. יש אומרים שהוא דיבר על 70 שנה **ע"ע=תשע"ו** וזה לא רק הדבר הזה שהוא אמר, הוא גם דיבר הרבה על צניעות ועל שמירת הלשון.

ש. בתקופה שלאחר מלח"ע הראשונה החלה ירידה דראסטית קשה בכל העולם, שהצניעות פשוט הגיעה לנצב של חורבן...

ת. נכון, מדגישים את שמירת הלשון מאד. אבל הוא דיבר הרבה מאד על צניעות **סי יגדר עולם ועוד**, ואלו הם שני הדברים של הקדושה: קדושת הפה, וקדושת הגוף והמחשבות **בבית הלשון, סוף סי יצירה**.

ש. וגם על האינטרנט הם רוצים לשלוט...
ת. נכון, **הם כבר משתלטים**. הם העבירו חוק, בלי הקונגרס, להקים איזו רשות שתעשה איזה פיקוח על האינטרנט, והם שיגידו 'מהן כן ומה לא', ומה שילא - יורידו אותם, ומי יודע מה עוד יעשו להם. כיום האינטרנט זה משהו גדול מאוד וחופשי מאד שכל אחד יכול להביע מה שהוא רוצה, אבל ברגע שהוא מביע את רעיונותיו - אז עכשיו יכולים לגלות מי הוא, איפה הוא ולתפוס אותו.

ש. לאור כל מה שקורה - כל התיזה שלהם בקריסה... קרס נבו, מגילה כ"ה ע"ב...

ת. הם מוכיחים את זה שהם השתלטו על כל העולם ככה, לפי דעתם. ולא רק זה, הם מתכוונים להכניס פה דת חדשה שכולם יטרכו להצטרף אליה. **הם הולכים מהדת הקתולית שהיתה עד כעת**, והם כעת עם אפיפיור הנוכחי, שהוא רוע גדול, והוא עובד איתם. אני לא יודע איך הם בדיע עושים את זה, אני רק יודע מה הם רוצים לעשות, את המטרה הסופית והמטרה - זה להביא דת אחרת לעולם שכולם יהיו חייבים להיות חלק של הדת הזאת. אבל הקתולים מאז ומתמיד היו עובדי עבודה זרה.

ש. בזמן האחרון מעודדים אנשים לקחת הלוואות. למה הם עושים את זה, האם הם לא חוששים שיפסידו את הכסף ברגע שהכלכלה תיפול?

ת. אתם לא מבינים שככה הם השולטים על כולם. ברגע שאתם חייבים - אז אתם בידים שלהם. אז רוצים יותר ויותר שהאנשים יהיו חייבים. וכשהחוב יגיע למקסימום האפשרי - אז יפילו את הכל, ואז יהיה שוך' לא יהיה הבית שלך, ואתה תהיה העבד שלהם. ושהיה ברור לכם: כל המשכנתאות, הלכתית, ישנה בעיה בזה, ושלא יבלבלו את המח שזה בסדר, שיש 'היתר עיסקאי', יש בעיה קשה בכל זה. אבל כמו שרוב אחד אמר - אין מה לעשות, אי אפשר לחיות בלי זה.

ש. האם במשך 25 שנה יחזירו חובות!?!...
ת. אני לא יכול להציע מה לעשות, אני רק יודע שזו בעיה קשה. בן אדם שהוא יכול - עדיף שלא להכנס לשיעבוד אליהם. וזה לא רק בשביל משכנתא, הם מבקשים, וכמעט מתחננים שאנשים יקחו את הכסף שלהם, ובנק ירושלים נותן חמשים אלף ש"ח בלי כלום, בלי כלום. אתם לא צריכים שום דבר, רק חותמים, וגם אין צורך באנשים שיתמנו לכם ערבות. כלום לא צריך. אז מה זה צריך להיות... זה ממש מדהים, מודעות! פרסומות וקניות! באים

ולוקחים! מה זה?! צריך רק חשבון שהוא מסודר פחות-או-יותר, וזהו.

כל זה כי הם רוצים שכולם יהיו בחוב, שיהיו מושעבדים לבנקים. הבן-אדם מסכן... לוקח בבנק א' חמשים אלף ש"ח, אח"כ בבנק השני לוקח עוד ששים אלף ש"ח, אז הוא בבעיה, כי גם ככה הוא לא יכל להחזיק את זה. ורוב האנשים חיים על אשראי.

ש. וכשהכלכלה תיפול - אז זה בכלל יהיה 'סיפור', משהו לא פשוט...

ת. כשהכסף יפול - אז זה כמו ביון, זו אחת הדוגמאות, שם 25% מהאנשים הם בלי עבודה, וגם לשאר האנשים אין להם עבודה שמספיקה בשביל להאכיל את המשפחות שלהם, ויש כמה עשירים. אבל זה מצב מאד מאד קשה. וזו רק דוגמה של מה שעומד להיות. אבל מה שביאמת עומד להיות - זה יהיה עוד יותר גרוע מזה. כי שם בכל זאת עדיין יש כסף, ואנשים עם כסף באים ומשתמשים, תיירים וכו', קצת כסף מסתובב שמה.

ש. בהר ציון יש הרבה מבקרים, תיירים נוצרים... כן, כן, הם פשוט מציינים את המקום, ויש להם מיליארד וחצי קתולים בעולם! כשבכל העולם יש שבע מיליארד אנשים. אז הם ענקיים. והם, מספיק שהם רק יביאו קצת מכל ארץ - אז הם פשוט ימלאו את הארץ כמו נמלים. ונכון, זה בדיוק מה שהם רוצים - אבל ה' לא יתן!

ש. מובא בחז"ל שבני ישראל צריכים להתפלל ולבקש שלשה דברים כדי שתגיע הגאולה: מלכות שמים, מלכות בית דוד ואת בית המקדש ילקי"ש שמואל א' רמז ק"ו, מדרש שמואל פרק י"ג, רש"י ורד"ק על הושע ג' ה'. השאלה איך באמת מחזקים את הענין הזה, להביא לכך שיהודים יבקשו יום-יום את שלשת הדברים האלה?

ת. טוב, זה לא רק מספיק לבקש, הם צריכים לרצות באמת. הדבר הזה - קצת בעיה, כי אין כ"כ זמן, והם צריכים לטפל באשה שהלכה לבית-חולים ללדת, או לטפל בילדים, או שיש בדיוק חתונה בארה"ב, או שיש כל מיני טיולים שהם צריכים לעשות... **ישעיהו נ"ג: קבלו פצאן תענינו, אנחנו לדרפן פנינו...** אז ישנה בעיה. אבל כל יהודי לכשעצמו יכול לבכות ולבקש את הדברים האלה ששוב יבואו לנו. **צריך לבקש את משיח צדקנו, וזה מולל את הכל**. צריכים לעשות דברים פשוטים. אני אמרתי שיהודים צריכים יותר ויותר להתבודד **הן עם לבדד ישפור, ור' מוישלה ב'**

11. ובמקורות שם ולבנות משפחות שלא יוצאות הרבה אל החוץ, ולא הולכים ברחוב יותר מדי, וחיים סגורים 'שך עמי בוא בחצרך...', ואלה צריכים להיות הבסוס של מה שיבוא. וצריכים להתפלל ר"ה פ"י הרמב"ן למאמר 'יהנה ישכיל עבדי', וכן בפ"י לתורה במדבר ט"ז כ"א, עבד המלך שמואל ב' כ"ז. דוקא אנשים אלו צריכים להתפלל על הדברים האלה. שאלו אלו עושים את זה. ובגלל זה כעת דוקא ה' שלח שוב את החפץ חיים, כדי שגראה אותו, ועם כל הדמות הקטנה בגובהה והענקית ברוחניות, ועם כל החכמה והיצירתיות, והקדושה שלו, שהוא נלחם בדיוק על הדברים האלה, שזה יזכיר לנו מה אנו צריכים לעשות.

יוצאים ממצרים
ירושלים, ה' ניסח תשע"ה, עם בנימין ומנחם

אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי **שבעה קרבנות תמימים**. עוד פעם, עוד פעם, עוד פעם. אוי ווי, אוי ווי. כמה שבכתי כששמעתי, כמה שריחמתי על התמימים של האלה, על הקרבנות התמימים, ראיתי תמונה של המשפחה, ראיתי את הילדים, ראיתי פנים יהודיים, אמיתיים, עדינים, קרובים לקב"ה, קרובים לה'. אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי. לא יכולתי להפסיק לבכות, אפילו שידעתי שהם נולדו בשביל זה, הם נולדו להיות קרבנות, אבל בכל אופן, זה קורע את הלב.

במלחמת העולם השנייה זה קרה להרבה משפחות, זה לא היה משהו יוצא מן הכלל. אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי. הבובביר רבי זצ"ל איבד את כל הילדים שלו, יותר משבעה ילדים, וגם את אשתו. הצאנזער רבי זצ"ל, גם הוא היתה בו משפחה גדולה לתפארת, כולם הלכו. הוא הגיע בלי המשפחה לארץ. אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי. אבל עכשיו אנחנו חיים בעולם שאמנם יש בו מלחמות, אבל יש מקומות בלי מלחמות. במערב, מה שקראה הימערב, אנחנו לא רגילים לשמוע את זה, אנחנו לא רגילים להרגיש את זה, אז זה בולט הרבה יותר. נכון, אנחנו שומעים הרבה סיפורים מהשואה, וביכים על זה, אבל זה לא נוגע בנו אם אנחנו לא עברנו את זה. אז שאנחנו לא קרובים אל האנשים שעברו את זה. אנחנו משתכללים על זה כאיזה משהו שקרה בעבר, אבל עכשיו רואים לא במלחמה, רואים שבע שמות נשרפות חיים, ולא על ידי טורריסטים, זה קורה ממש ישר משמים **השריפה אשר שרף ה'...**, אז זה ממש מפריע לנו פי-כמה-וכמה יותר מכל הסיפורים מהשואה.
ואם כן, עם-ישראל, זה מסר בשבילנו. הם נולדו בשביל זה, הם נולדו להיות הקרבנות, הם צדיקים -

כל אחד מהם, אבל זו אוהרה בשבילנו, זהו מסר עברינו. וראו מה זה החיים, יום אחד כולם שמחים, הולכים לבתי ספר, אוכלים, אומרים ברכות, מתפללים וכו', ופתאום הכל נחרב, שלא נדע, פשוט נחרב. איך זה יכול להיות?!

יש להם אבא אדם גדול, הוא עשה קידוש ה' ענק, אני טוח שהוא שבור בפנים, אבל הוא יודע והוא אומר את זה ברור, שהוא לא יודע למה הוא נחרב בשביל זה, אבל הוא יודע שכל מה שהקב"ה עושה - זה לטובה, הוא יודע שהתפקיד שלו זה להמשיך, להמשיך לחיות, להמשיך לעשות את צונו ה', כי זה הכל לטובה. ומה איתנו? הוא קיבל את המסר, אבל מה איתנו? מה עם עם-ישראל? האם אנחנו קיבלנו את המסר? אז שיהו 'קוריוו', משהו שונה, שתופס אותנו לזמן קצר ואח"כ אנחנו שוכחים מזה, ח"ו. או לנו אם נשכח את זה, או לנו.

אם אנחנו נשכח את זה ח"ו - יהיו עוד קרבנות, ועוד קרבנות, ועוד קרבנות, עד שנפתח את העיניים שלנו.

אז עם-ישראל, נחזור על כל מה שאמרנו עד עכשיו. אנחנו חייבים לחזור לפח או יותר טוב לשרוף את עגל הזהב, את הגשמיים המיותרות שאנחנו למדנו לאהוב את זה יותר מהקב"ה, כן, יותר מהקב"ה. אנחנו מלבישים את האדישקייט שלנו עם כל מיני פאפוס מהעולם הזה, עם הדרך של העולם הזה, ואנחנו שמים על עגל הזהב הזה כיפה וציצית, ואנחנו יושבים עליו, ורוכבים הלך-וחזור בכל העולם, עושים פסח בשייץ, עושים סוכות בארץ, עושים חנוכה בהרי-הקטסקיל (מקום הנופש של תושבי ניו-יורק), אנחנו חייבים לנסוע, ולטוס, ולמלאות את החיים שלנו עם שטויות. לא כולם, ברוך ה', אבל הרבה מאד.

זה מוריד אותנו, מוריד אותנו עד לרמה של היוונים **טבעתי בין מצולה**, אפילו מתחת לרמה של היוונים, למה? כי אנחנו יהודים. היוונים נופלים עד הריצפה, אבל אנחנו, היהודים, שיש לנו את האפשרות לעלות כ"כ גבוה - אנחנו יורדים מתחת לאדמה, אנחנו נופלים יותר חזק, כי אנחנו עולים יותר גבוה. **כשהם עולים...**

עם ישראל, תחזרו, שתדעו שאנחנו עומדים לפני מלחמה קשה ביותר, מלחמה אמיתית, עם פצצות וכו'. תדעו שכל העולם, בכל העולם יהיה חורבן. בכל העולם - רוב האנשים ומותו **זכריה יצא**, ובא"י יהיה הרבה יותר קל, הרבה יותר טוב, אבל אנחנו צריכים זכות להיות פה, צריכים זכויות. מי שפאפוס לארץ - זו זכות גדולה עבורו, אם הוא עוד מאמין בהקב"ה, אם הוא קרוב להקב"ה - הוא יציל.

עם ישראל, תתכוננו, לא באגרות אוכל ומים, זה אפשרי לקצת זמן, אבל בעיקר לשבת, לעשות תשובה ממש, שיהיו לנו זכויות, שה' יהיה שמח איתנו, שלא נצטרך לסבול. ה' אוהב אותנו, הוא האבא שלנו, הוא בורא-העולם, הוא האבא שלנו, הוא רוצה שנהיה עם שלו, ולא למרוד בו ח"ו, ולא לריב אחד עם השני ח"ו. אבל שתבינו, כשאני אומר י"לא לריב אחד עם השני - זה רק 'עריכע יידן' (יהודים כשרים), שלא יריבו אחד עם השני. מי שהוא לא 'עראקדי' ורוצה לריב עם מי שמאמין בהקב"ה - אז זה שמאמין צריך לריב אתו או לשכנע אותו שהוא לא בדרך הנכונה. זוהי לא 'דמוקרטיה', אין כזה דבר 'דמוקרטיה', וגם בארץ - זה גם כן בכלל לא דמוקרטיה, גם פה זה 'מי שיש לו שליטה - שולט'. מי שיש לו כסף - שולט, ואמריקה - בדיק ככה, ואירופה - בדיק ככה, וכל מקום שמתיימר להיות דמוקרטיה - זה ככה. ההקרימינלים, הפושעים - הם השולטים.

אבל אנחנו צריכים, כל יהודי צריך לעלות מעלה מעלה, ולחזור בתשובה. וגם אנחנו, החרדים, אנחנו חייבים להפסיק את השטויות ועם כל החיקוי של העולם הרחב ולחזור להקב"ה. כשאנחנו מתיישבים ליד שולחן הסדר ונסגור את העיניים, ותפעילו את הדמיון, זה לא צריך להיות כ"כ קשה, כי פעם הייתם במצרים, כל יהודי-אמיתי היה במצרים, וגם יצא ממצרים, אז זה לא צריך להיות קשה לדמיון את זה. מנסו, את זה, תחשבו שאתם בדיק עכשיו ומרתם לאכול את הקרבן, ואתם עוד שבעים ומלאים מן הקרבן, אין חשק לקום, אבל צריכים להזדרז, כי פרעה רוצה שצא ממצרים, וגם המצרים כבר רוצים להתפטר מאיתנו. אז צריכים כבר מחר לקחת את הבצק, ואין זמן לאפות אותו. אז אנחנו לוקחים את הבצק, אוספים את הילדים, אוספים את הכל, היוצאים, **יוצאים ממצרים!** יוצאים מעבודת לחירות.

תחשבו, **אנחנו, גם בימינו אנו, עבדים, ממש עבדים!** אבל למה? לדמיון שלנו, למחשבות הלא-טובות שלנו, למעשים הלא-טובים שלנו, לגשמיים. אנחנו עבדים ועכשיו אנחנו יוצאים מזה. סוגרים את העיניים ומרגשים שיוצאים ממצרים, ולאט לאט יורדת עלנו הרגשה של רגיעה, הרגשה טובה, השתחררו! אנחנו, אנחנו בני חורין. יש לנו רק אנחנו והקב"ה. שום דבר אחר. גם אוכל, גם בשביל המזון מספיק לנו כמה 'ביסוס' של המצות, וזה מספק **לחם לאמול...** 'עי קידושין לח', זה ממלא אותנו,

אין לנו תלות בשום דבר, לא בדירה, ובכלל, לא בעבודה, ולא בכלום. לא ברופא, ולא בעורך דין, ולא בשום דבר. רק הולכים במדבר, אנחנו והקב"ה, אה, איוו הרגשה טובה! איוו הרגשה! איוו הרגשת חופש, להיות באמת בני חורין. אנחנו והקב"ה. מתחת לרגלנו - עננים, מעל לראשינו - עננים, ואנחנו מסתכלים קדימה - רואים עננים, וגם מאחורינו עננים. אנחנו רק הולכים. הולכים ולא מרגשים את ההליכה. וזה אנחנו והקב"ה, ולא שום דבר אחר.

היהודים, האחים והאחיות שלי, אנחנו, עם ישראל, **אנחנו - הילדים של הקב"ה.** הוא אוהב אותנו והוא רוצה אותנו. תתקרב אליו שוב, תרדוד את כל הדברים ששולטים על החיים שלכם, הדברים הזרים. תחזרו אליו. הם עושים מחיצה בינינו ובין הקב"ה, וזה לא טוב. ואם נעשה את זה - אפשר יהיה להגיד: 'מתחת לחורבן מצאנו חיים'. **קובני צאי מתוך ההפיכה...**

שאלות ותשובות:

יש מדרש שאומר שאם הקב"ה לא מוצא צדיקים לקחת אז הוא לוקח ילדים, אז הקב"ה לקח עכשיו שבעה קרבנות צעירים, וילדים...

ת. זה בדיק מה שקורה, ה' לקח הרבה מאד צדיקים, אנחנו רואים אלו ש'ה' מסלק מאתנו את הצדיקים, ומה נשאר? הילדים. שה' ישמור.

ש. גם מחלוקת נמשלת לאש, האם זה בא להגיד לנו משהו על כל המחלוקת בבחירות שהיו...

ת. הבחירות - הם כולם היו רקובות, זה לא משנה באיזה צד הבן אדם. הבחירות - היינו צריכים להתרחק מן לגמרי, כי זה לא אנו. זה הכל גוישקייט, לא אדישקייט. הם יפלו, כל הציונים יפלו, לא משנה חרדים או לא-חרדים, זה הכל לא לשם שמים, רק כ'אילו-לשם-שמים'.

אבל זה הכל לא שייך אלינו. לא מאמינים בדמוקרטיה. לא מאמינים בזה! זה נגד התורה! מה זאת אומרת 'דמוקרטיה'?! זה שטויות. איך אפשר בכלל להיות מעורב במקום שאנשים 'כיכול יהודים' תומכים בדברים שזה ממש נגד התורה?! אם היו גויים - זה היה אחרת, כי הגויים יש להם את הדת שלהם, ולנו יש את הדת שלנו, וזה רק בשביל לשרוד בגלות. אבל יהודים שיש להם דת, שהם נותנים לעצמם להתעסק עם טיפופת ולהגיד שכן הם צריכים לחיות?! סליחה, היינו צריכים לסגור את עצמינו בגטאות משלנו, שאנחנו נקים חץ סביב האזורים שלנו, ופשוט לחיות את החיים שלנו.

ש. אחד יש לו חלק באבילות של שבעה הקרבנות, לא יהודי צריך להרגיש אתם...

ת. ודאי, ולפני שלש שנים - אלו באימור - גם כן, ולפני בערך חמש שנים, המשפחה שפגעה בהם הרבת - גם כן שבעה קרבנות היו וכו' וכו'...

ש. האסון היה ביום השבת, ובשנת השמיטה שהיא השנה השביעית, ובחודש ניסן שהיא חודש השביעי מתשרי, שבעה קרבנות... והמספר שבע מרמז על מלכות משיח בן דוד (כמו כן המספר שבע בארמית זה 'שב' - שפירושו בלש"ק לשוב בתשובה) זה התרחש בדיק בעת שקראנו על קרבן הפסח בפרשת החודש, וביום שריתם של נדב ואביהו - ראש חודש ניסן. יש כאן רמזים חזקים מאד. השאלה למה זה קרה דוקא בפלטבוש? האם יש בזה הסבר?

ת. נכון, אני לא יכול להיכנס לכל הפרטים האלה, כי אני לא רוצה שמישורו יחשוב שיש בעיה בפלטבוש יותר מאשר כל מקום אחר, יש בעיות בפלטבוש, אבל יש בעיות גם בהר-נוף, ויש בעיות בכל מיני מקומות, ובגאולה - יש גם, ובמאה שערים - יש גם, בכל מקום יש. יש התרחקות כללית מהיסודות, מהשוש, מהשושעים שלנו, שה' ישמור. לא כולם - ברוך ה', יש כאלה שמשתדלים מאד לחזור למה שהיה.

ש. זה שנשרפו ילדים מלמד אותנו שמשוה עקום בחינוך של הילדים...

ת. הכל עקום, והם, הרשעים, בכלל רוצים להכניס עולם עקום. הם רוצים ללכת נגד הטבע, הטבע שה' בנה בתוך כל חיה ובתוך כל בן-אדם, ובתוך כל עץ או פרח, לא משנה מה. יש טבע, והם משתדלים להשתלט על הטבע ולעשות את זה 'יותר טוב', ובינתיים הם פשוט הורסים את הכל.

ש. והמסר נוגע גם לילדי א"י כמו לילדי ארה"ב...

ת. אמריקה - זה היה המקור של כל הגשמיים המיותרות שאפילו החרדים ירדו לזה, פשוט יוצאים לקנות, קניה וקניה, וקניה, וקניה, אפילו שאין להם איזה דבר מה לקנות, חייבים משהו לקנות, לא אפשר לעבור את היום מבלי לקנות משהו. משהו. זה משנה מה, מה, איזה שמיץ, איזה פותח חוש, לא משנה מה, חייבים לקנות... יש קצת כסף - אז חייבים לקנות. הקניה נותנת להם הרגשה טובה, הרגשה של כח, הרגשה שעשו משהו, וזה עצוב מאד.

ש. התאווה לקנות דברים גשמיים נובעת מכך שיש לאדם חיסרון ברוחניות והוא טועה לחשוב שעי" קניות ישלים את החיסרון. המסילות-ישרים מביא את המשל של בת-המלך שהכפרי לא יכול לספק

אותה. מכיון שהנשמה חסירה אין לה סיפוק משום דבר, כל הזמן רעבים למשהו, אז הולכים לקנות במקום לעשות דברים משמעותיים...

ת. נכון, וזה גם כל העניין של עגל הזהב, זה 'במקום' - אבל זה גם לא 'במקום', זה משהו אחר לגמרי, אין בכלל השוואה. זה פשוט לא מגיע כלל למשהו רוחני, אבל זה בא במקום הדבר הרוחני.

אז לכן, אלה של רוצים להשתחרר מזה - לא יבינו אף פעם את התענוג של חיים שהם כמעט לגמרי רוחניים, פשוט לא יוכלו לסבול את זה, זה משעמם, זה ישעמם אותם, והם פשוט לא ידעו מה לעשות עם זה. זה לא יהיה מעניין אותם, ויהיה להם חסר את כל הגשמיים, ולכן לא יוכלו לסבול את העוה"ב של משיח. אפילו שהם מבינים את השקר שבכל זה, ואפילו אם הם רואים בעינים שזה מביא אותם לנצח, להיעלם מהמצאיות, זה מביא אותם אל החידלון - לא משנה להם, הם רוצים את זה יותר מהרוחניות, כי הם לא יודעים מה זה, והם לא רוצים לדעת, וזה לא מספק אותם.

ולכן הם חייבים להיות ערב רב, כי יהודי שאמר נעשה ונשמע! בהר-סיני, שראה מה שראו, ושמע מה שמעו, זה לא יכול להיות שהוא לא יעדיף חיים רוחניים, ואפילו אם מלכתחילה הוא לא כל כך מבין - אבל יש לו את היכולת להבין, ובסופו של דבר הוא יבין, והוא יעזוב את כל הגשמיים.

ש. תגיד לנו משהו על ביעור החמץ שלפני פסח...

ת. מה לנו אגיד, אנחנו ממש חיים במצרים, אפילו שאנחנו גרים בארץ ישראל, אבל בכל העולם ה'מצרים' שולט, לא מדינת-מצרים של היום, אלא ה'מצרים' של פעם **ערות הארץ, בראשית מ"ב, ור' הושע ה' ט'**, וזה השולט פה, כל העבודה זרה - אפי שזה נקרא 'אדישקייט' לפעמים ח"ו, לא שקוראים לזה משהו אחר, אבל בכל אופן זה פשוט ע"י, מתפללים לכל מיני 'געטשקעס' (איללים), ואנחנו אומרים שבאמת אנחנו מתפללים להקב"ה אבל זה לא אמיתי. אז לכן צריכים להתפטר מזה, וזה ניתוח קשה ביותר, אבל יצטרכו לעשות את זה. ואם לא אז נקבל עוד כמה כמה סטירות - עד שנבין.

ש. הבעיה שבכל פעם בוכים, מורידים דמעות, ואחרי זה - זה חולף ולא נשאר כלום, נשאר אותו המצב. אז מה הרווח?

ת. לא, אבל תשים לב, לאט-לאט יותר ויותר אנשים משתדלים, משתדלים לצאת מזה, משתדלים לחזור למה שהיה, תסתכל, תסתכל, זה ישנו, אמנם הם מעטים מאד, אבל זה גדל.

ש. שמעתי שעקב האסון יש מקומות שהחליטו, קיבלו על עצמם לבדוק את כל הפלטות של שבת, שלא יהיו עוד פעם דברים כאלה.

ת. אם כולם מתחילים לבדוק את הפלטות ולהכניס לכל בית אזהרה נגד עשן, אז אתם מבינים איפה הם עומדים. חושבים שזה בגלל הפלטה ולא מבינים שזה בגלל העבירות שלנו...

ש. הכושי באמריקה חושף את עורו, הוא איים שהוא יאסוף את כל מדינות המערב נגד ישראל אם לא יענו לתכניותיו...

ת. תעשה את זה מהר, שמשיח יגיע... **ואל די י"א** הוא גם כן חלק של זה, אני לא יודע אם כל הריב הזה עם תנ"ה - אם זה לא הכל הצגה גדולה.

ש. הרי כותב מפורסם שבשנה שמלך המשיח מונגלה - תהיה מלחמה עצומה שמעורבים בה פרס, מלכות ערב וכל העולם... ולקו"ש ישעיהו ס'

רמו תצ"ט, וכן בפס"ר פרי' ל"ו, מדרש זה נדפס ג"כ בסוף תנ"ד"א, ע"ש.

ת. נו, בדיק טוב... סליחה, איראן כבר בתימן! האם זה לא מספיק?!

ש. שמעתי שתושבים מדווחים על חפירות באזור הצפון, והצבא מתעלם...

ת. אני רוצה לומר לך, אני לא יודע כמה זמן נצטרך לדבר ולהסביר לכם, שהצבא, לא הבחורים שמשרתים בצבא, אבל אלה שמעליו, המנהיגים שלנו, הם לא בדיק פועלים כמו שאנחנו חושבים, והם יודעים בדיק מה שיש ומה שאין, וזה הכל הצנות. אז אל תשאל על זה, כי אני לא יודע מה לענות, כי אני לא יודע מה התוכניות העקומות שלהם. פשוט לא יודע. דבר אחד ברור לי: הם לא עובדים בעד עם-ישראל, זה בטוח. אני לא יודע מה הן התכניות, אני רק יודע שיש משהו זר ששולט בארץ, יש קבוצה זרה ששולטת פה בארץ, וזו בעיה. אבל זו לא הבעיה האמיתית, הבעיה היא הרוחן שלנו להיות עם כמו כל עם, אז מההתחלה הציונים היו כאלה, הם היו זרים, הם לא היו כמו יהודים. הם רצו להיות קרובים לתרבות העמים, הם רצו להיות גוים ולא להיות יהודים. אז אני אומר שיש קבוצה זרה, ששולטת, אולי לא שולטים לגמרי, אבל שולטים אבל עם-ישראל - יש לו את הכח לקום יום אחד ולהגיד: 'עד כאן!', כי גם בעבר הרבה יהודים שהם כאלו הלכו עם הרומאים או עם היוונים - אבל בסופו של דבר הם אמרו 'עד כאן ולא יותר', 'לא אכעיס יותר את הקב"ה'. **מד"י תולדות ס"ה כ"ב**

מעשה דיוסף משיחא.

ש. אצל החרדים נגמרו הבחירות, אבל לא המריבות...

ת. זה הכל שליטה. שליטה וכסף.

ש. האם ישנו סיכוי שעוד השנה נזכה להקריב את קרבן הפסח?...

ת. האם יש סיכוי? בדאי, תמיד יש סיכוי. אתם יודעים את זה. אבל באמת רק תגידו לי האם יש כאן מישהו שהוא יכול להגיד שהוא ממש לא רואה סימן שמשיח כבר פה ועוד מעט יתגלה אי"ה...

ש. אבל רוצים את זה עכשיו...

ת. אז תגידו את זה להקב"ה! כל אחד צריך להגיד, לא לשכוח, זה לא דמוקרטיה... צריך לבקש מהקב"ה.

ש. בראשונים מובא שפירוש הפסוק 'אני ה' אלוהיך', זה לא מצוה מבידית לחכות לגאולה-עולם כמו שיצאנו ממצרים...

ת. נכון, נכון, נכון. יהודי אמיתי. כל אלה שבאמת מחכים למשיח - רואים עליהם שהם יהודים אמיתיים, רואים עליהם שהם לא כמו כולם. וזה הסיבה שזה אחת מהמצוות הכי חשובות: לחכות ממש למשיח! ציפית לישועה

ש. היום היא צריכה שת בעל השומר אמונים' זצ"ל. הכנסים כעת לשנת השבעים להסתלקות... ש. ת השומר אמונים - זה מה שהוא היה בדיק - שומר אמונים פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים...

הוא היה יכול להוביל אותנו כמה כמוהו פה, לקבל את משיח צדקנו, להיות מוכנים לקבל משיח צדקנו. אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו.

הוא האחרון!

תיקשור עם אהרלה ובנימין, ירושלים,

ט"ז ניסן, חול המועד פסח תשע"ה

אהרלה: אני רוצה רק לומר כמה מילים, ספורות, כי היכולת של הלילה הזה - זה בן (בנימין) ואני רק רוצה לומר שממש אהננו מגיעים לסוף, ואנחנו מרגישים את זה מאד חזק, ומי שלא מרגיש את זה - יש לי שאלה גדולה אם הוא חי או לא... כי זה כ"כ ברור, וכ"כ מפחד, וכ"כ הולך במהירות-הבזק, שאין מה לומר, זה פשוט ברור לכלום.

ולא רק זה, זה הולך לפי הנבואות במדויק, בלי לדמיין, זה ממש כל השמות המוכרות של הנבואות, השמות של כל הארצות וכל הכוחות שפעילים, ממש מדויק 'י ילקוט שמעוני' אז אם כן ה' מביא לנו דברים מדויקים. אמנם יש שלא רוצים להאמין, וזה מבלבלים לדעת המון, אבל כל בן אדם עם קצת דעה וקצת רצון לדעת את האמת, לראות את האמת, רואה את זה. מי שרוצה לראות ברור וחד - יכול, כמו מה שמושי"ה אמר שהרבה יהודים יראו את אליהו-הנביא בפסח, ואני חושב שהוא דיבר על היום האחרון של פסח, אבל אפילו אם ידברו על הלילה של פסח (ליל הסדר), זה לא אומר שצריכים לראות עם העינים. צריכים לחוש את הנוכחות, ואם חשים את הנוכחות - זוהי ראייה. ואנשים שלא מרגישים חזק דרך החושים, דרך הגשמה, את הנוכחות של הקב"ה, שהוא שלח את אליו הנביא, אז אני מרחם עליהם. וכל יהודי ששומע את התיאור של קבלת עול מלכות שמים בהר-סיני - מתרגש מאד, כל למעשה כל נשמה יהודית היתה שמה ואת אשר איננו פה עמנו היום... וזה לא שצריך לדמיין משהו מחדש, הנשמה היתה וראתה, והיא הרגישה ואמרה נעשה ונשמע! לא צריך להיות דמיון מפותח, רק זיכרון. צריכים לזכור מה שראינו פעם, צריכים לא לשכוח.

יפן תשפח את הדברים אשר ראו עיניך, וכן יסורו מלבבך כל ימי חייך... דברים ד', צריכים להוריד את הגשמיים כדי שלא נתבלבל.

אנחנו רואים כל מיני דברים, אצל החרדים - אם זה תחושת מפוראות או לא-כל-כך מפוראות, רואים כל מיני אירועים, אפילו הולכים בפסח לכל מיני סרטים כביכול 'שמים לפסח'... וזה מבלבל את הזיכרון שלנו 'זכרו... סוף מלאכי ע"ש. ואז כאשר אנחנו לא זוכרים שהיינו בהר-סיני - אז איך אפשר לראות במרכאות כפולות את אליו הנביא?... איך אפשר לראות אותו כאילו שיש לו פותח את הדלת, מקבלים את פניו - איך נוכל להרגיש את הנוכחות שלו כשהראש שלנו עוד בתוך הסרט עמי ותמי וכל השטויות של החילונים, של הגוים, לבושים כאילו בחידויות!...

זה מבלבל את כל הזיכרון שלנו, את כל הרגש של הנשמה שלנו, וזה משאיר אותנו כמו גוים 'גיל פעמים... הושע ט' א'. וכל החלק של הנשמה, הרד, הנמיש, והחם, והקורבן לה' - נהיה כמו אבן סוכה ג', כי שוכחים ממנו, ולא מפתחים ושומרים על כל היפוי ועל כל הקשר הרוחני עם האמת 'פי אם עונתיכם היו מבדלים...'

אני עם-ישראל, העם האהוב ביותר של הקב"ה, תעזרו לקב"ה להחזיר אתכם בתשובה, להחזיר אתכם לאמת. תעזבו את כל הטיפשות. זה רק עושה אותנו קשים כמו אבן, ולא רכים, לא מקבלים את האמת עם לב יהודי אמיתי, עם נשמה אמיתית,

יהודית. תחזרו, תחזרו עכשיו, אחר כך יהיה מאד קשה. וכשבאמת נראה את אליהו הנביא אפילו עם העינים שלנו - נדע שאנחנו כבר בגאולה השלימה.

בנימין: מה לומר, מה לומר, מה עוד יש להגיד. דבר אחד אני כן יכול להגיד לכם, שזה שהרב וואזנר זצ"ל בן ה-102 עזב את העולם שלנו, שה' קרא אותו בחזרה לעולם שכולו טוב, זהו הסימן שאנחנו בתחילת ההתחדדות הגדולה ביותר לפני הגאולה השלמה. וזה ילך מהר, זה ילך ממש מהר. הירידה - זוהי ירידה חדה ויש מהירות גדולה. לכן אני מזהיר את כולם, מזהיר את כולם, לקחת נשימה ארוכה, ולקשור קשר חזק מאד עם הקב"ה, כי האם לא - הנפילה הזאת תפחיד ותשגע אתכם, ולא תוכלו אפילו לנשום, אפילו לחשוב איך להציל את עצמכם. מי שמתכוון עכשיו - לא יפחד, הם ידעו שהם כביכול בידים של הקב"ה ולא יהיה להם את הפחד של הירידה החדה הזאת.

אתם בודאי עברתם פה-ושם פיזית ירידות חדות. לא מדבר על בחינה רגשית, אני מדבר כמו על רכבת-שדים. זו הרגשה שעולים למעלה, וכשירידים - הבטן עולה לגרון... וזה פחד נוראי, אפילו שאתם יודעים שזה רק 'כאילו'. אבל עכשיו זה לא 'כאילו', עכשיו זה באמת. כשמתחילים לרדת למטה, אז באמת זה מפחיד אם לא מוכנים. אבל אפשר לעצור את ההרגשה המאד-לא-טובה, אפשר לעצור את הסכנה, אם אנחנו מחזיקים בחבל הרוחני שקושר אותנו אל הקב"ה. כל זמן שאנחנו מחזיקים בחבל הזה - אי אפשר לרדת, והמתח הזה 'מי משוך' אותנו למעלה, למעלה, ולא נרד. אנחנו נחזיק את החבל, כולם ירדו ואנחנו נעלה. רק להחזיק את החבל.

אבל זה לא פשוט להחזיק את החבל הזה, צריכים להאמין ולרצות להיות עם הקב"ה, לא רק להציל את עצמינו אלא בראש ובראשונה להיות עם הקב"ה יתור מכל דבר בעולם, יתור מכל קשר בעולם הזה מי

לי בשמים, ועמך לא הפצתי בארץ. רק את זה אנחנו רוצים, ואז הוא ימשוך אותנו למעלה עם החבל הזה. הרב שמואל, הצדיק הגדול זצ"ל, הוא היה ממש יהודי 'ימלע ומעבר', הוא לא נכנס לשום מחלוקת, הוא פסק במה שהא היה בטוח שזה אמת ולא נכנס לשום ריב עם אף אחד. הוא נשאר בדי אמות של התורה ולא יצא ולא התערב עם כל הפוליטיקאים בין החרדים. הוא לא לקח צד אחד נגד השני. הוא פשוט פסק. הוא פסק - וזהו. הוא פסק בלי השפעות של עסקנים. הוא פסק את האמת שהוא האמין בזה, מבוסס על הקירבה שלו להקב"ה ועל הידע העצום שלו בתורה והאהבה שלו לעם ישראל. ברגע שפסק גמר את העסק.

אבל הוא נשאר בסוף. הוא נשאר האחרון של הדור הזה והסתלק מן העולם. הוא נשאר האחרון שהוא למעשה היה האהוב של כולם, גם האשכנזים ואפילו החילוניים חלקו לו כבוד, למה? כי הוא לא ירד לרמה שלהם, הוא לא התעסק עם הפוליטיקה שלהם. הוא סגר את עצמו מאחורי ד' אמות של התורה ולא הוציא את עצמו בכלל לחרוב המלולך. ולכן הוא היה האחרון שה' לקח בחזרה לפני הצרות הענקיות שמחכות לעולם הזה, ההרס והמוות העצום שעומד לנו בעתיד הקרוב. הוא האחרון.

הוא לא יכול כבר יותר לכסות אותנו ולשמור שהמקורטיגים בשמים לא יזכרו נגדינו. הוא שם עם כל הצדיקים, ועכשיו אין לנו אף רב שיכול להציל אותנו, אין לנו אף צדיק שיכול להבטיח לנו שבזכות שלו אנחנו נציל. יש צדיקים, אבל את זה הם לא יכולים להבטיח לי הם צדיקים, בודאי צדיקים, אבל לא לכל העם, הם לא עם כל העם. הם בחלק רציני עם הפוליטיקה, ומי שעם פוליטיקה כבר לא יכול להציל אותנו. לכן, אנחנו בודדים בודדים ולבד. ויכול להיות שיש אשה עם בעל וילדים, ויכול להיות גבר עם אשה וילדים ומיליון קרובים, וכולם 'חרדים כביכול, אבל כל אחד יהיה לבד, כל אחד ישפט לבדו. וכל אחד יצטרך להציל את עצמו, בלי הרבנים הצדיקים שפעם היו, שיכול להתערב בשבילנו, שיכול להבטיח לנו שיאם נעשה כך וכך ה' יציל אותנו. זה כבר נגמר, זה כבר לא קיים. כל הצדיקים האלה הם כבר בשמים, ועכשיו כל אחד יצטרך להציל את עצמו. אין מה לעשות.

נצטרך להחליט שזורקים את העגל הזהב וזורקים את כל הגעטשקע'ס (האילים) שיש לנו מהעגל הזהב אפילו שאנחנו 'כאלו חרדים', ותיים את אף ורק כדי להיות קרוב להקב"ה, וסוררים ותיים עצמינו בתוך הגטאות שלנו, ומתנתקים מהסביבה הגדולה והמטופנת, ומשתדלים להיות אדן ורק להיות קרובים להקב"ה, ואם לא - לא נוכל אף פעם לעשות תשובה ישעיהו ל"א ז': 'כי ביום ההוא ימאסו איש אֵלֵיָּי כספו וְאֵלֵיָּי זָהָב אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם זִידִים חָטָא, וְרַחֲמָאֵי יוֹם לַיָּמִים לֵאמֹר יִיבֹשׂ לָרוּחַ אֶת הַכֶּלֶם הַמְעוֹלִים הַזֶּה רֹצֵחַ שְׂטָנִי - וְלַחֲפֵץ אֶת הַקִּבְיָהּ בְּלִבָּךְ, אִיךָ שְׂוֹאֵה רֹצֵחַ הַנַּחֲשׁ - וְאֵם נִדְאָג לְכַסֵּף, אוֹכֵל קוֹרֵת-גַּג, זֶה הוּא שִׂדְאָג לֹא אֵם אֲנַחְנוּ נְהִיָּה אֲתוּ. ואם לא, ח"ו, אז לא משנה כמה כסף כביכול יהיה לנו בבנקים, זה

לא יעזור לנו, לא יהיה לנו איפה להסתתר, ה' ימצא אותנו ויגמור אותנו, ח"ו עמוס ט': 'לכן ישנה רק דרך אחת לכל נשמה יהודית, וזה - לזרוק את השקר ולתפוס באמת, ומי יכול, פשוט לא מסוגל לעזוב את כל הטיפשות ואת כל השטחויות - אז כנראה שהוא לא היה מההתחלה נשמה יהודית, או שהוא ערב רב, או שהוא פשוט גוי שהתגלגל בין היהודים. הרב וואזנר זצ"ל, סגר היסטוריה, תקופה גדולה, שה' נתן לנו בגלות. הקב"ה יצא איתנו לגלות, הוא שלח את השכינה שלו לגלות יחד איתנו 'זו"ח בלק, מאמר 'ישראל ולא עתה...'. ועכשיו השכינה פה בארץ, היא עזבה את העולם הגדול, היא פה בישראל. ליהודים פה בא"י יש יותר סיכוי לראות את האמת, ולא להיחלש על ידי פחות סיכוי, כי הם יותר מבוטלים, אבל גם פה הרוב מבוטלים, אפילו בין החרדים, אבל יש לנו פה יותר סיכוי. השכינה נמצאת לגמרי פה, עזבה את חוץ לארץ, ולכן יש הרבה יותר אנטשישמיות שכל יום יום גדל וגדל וגדל, וזה הגיע גם כן לכך שראשי-מדינות וכל מיני אנשים חשובים כבר נותנים גם כן רמזים שנמשא להם מן היהודים. ע"י תפארת יהונתן על פרי ניצבים.

הקב"ה פה איתנו. אם נהיה איתנו - ארץ ישראל תהיה המקום הבטוח ביותר. ובהר ציון תהיה שליטה... ס' עובדיה', בחו"ל, אם יש צדיקים שמה, אז ודאי ה' יציל אותם, זה לא יהיה פשוט. וכמה יהודים בטוחים שהם כל כך צדיקים, וזה שהם בונים בתי-מדרש בתוך הבתים שלהם זה עוד לא עושה אותם צדיקים, זה הרבה פעמים עושה אותם שוויצרים' (גאים), ששמחים להראות שיש להם כסף, ובונים בית כנסת בתוך הבית, וכי' וכי' וישפח כסף! את עשהו ויבן היכלות', אש"ל ל"א ח', המון חז' לצערי הרב, כי חיים הרבה באשליית גדולות. יש הרגשה שכל הבתים האלה שיש בהם בית כנסת או בית מדרש בתוך הבית יעורפו וימצאו מקום לנחות פה בא"י... טעות, טעות גדולה! זה רק אלה שצדיקים ממש. וכמה יש כאלה? יש הרבה 'כביכול צדיקים', אבל כמה שבאמת צדיקים?

אני אז צריך שזה לא יכנס שרוב בני ישראל זה ערב רב, הרוב הגדול, אז מי אנחנו? איך נדע שאנחנו לא ערב רב? אני אגיד לכם איך. נדע זאת בכך שהלב היהודי - הוא שמח, שמח שכבר גומרים את הגלות הנוראית הזו, ובכך שמכניס לתת את כל הכסף בעולם, את כל הגשמיים, רק כדי לצאת מהגלות ולחזור לעולם שכולו טוב, שבו האמת שולטת, והשקר נעלם, שהנחש שחוט, שהיצר הרע שחוט, ואנחנו באמת בני חורין. כי עד שהיצר הרע לא נעלם - אנחנו לא בני-חורין, אנחנו עבדים ליצר הרע, וכל הזמן צריכים להילחם נגדו כדי להיות בקשר עם הקב"ה, ולהלחם ולהילחם.

והחלק הכי יפה, הכי גדול, שנהיה באמת בני חורין - זה שאנחנו השתחררנו מההשפעה הקשה ביותר של היצירה, ונהיה בטוחים, שמחים, עול יוד מאיתנו, איזו שמחה זו תהיה! מה שזה כסף? כסף, מליונים, בליונים - מה צריך את זה? כשיהיה רגיעה נפשית רוחנית מכל הכיוונים, רגיעה ושמחה שה' הוריד מפתנו את העול הקשה הזה של היצירה... ויהיה ביום הניח' לך מעצב ומרנן... ישעיה מ"ד ג' אוי אוי, איזה דבר נפלא זה צריך להיות! אנחנו נוצרנו, האדא"ר נולד בן חורין, הוא הכניס את עצמו לתוך הבזק, הוא הכניס את עצמו לתוך עול של עבירות ושל היצר הרע. ואנחנו מתקנים את זה דור-דור, דור אחרי דור, דור אחרי דור, לאורך כל ההיסטוריה מאז החטא.

ועכשיו נצא מהעול הזה אל החופש, זה החופש! נתפסו מהיצר הרע! מה יכול להיות יותר טוב מזה?! מה יכול להיות יותר משמח מזה?! חשבון בנק מלא דולרים שלא שוים כלום... או איוו, שזה פרי דמיון של האדם?... ויהיבם העול ואנו... מה? זה הכל דמיונות, שטויות שהיצר-הרע שולח לנו. העולם הזה - שקר, שקר, שקר. והכנסנו את השקר הזה פנימה, עם החטא הראשון של האדם הראשון, ועכשיו נפטר מזה. וזה נקרא יציאת מצרים, זה יציאת לחופש, להיות בני חורין, להיות הבנים האמיתיים של הקב"ה מלאכי מ"ז. וזה מה שיש לי להגיד.

אני בוכה מאד-מאד על החורבן שלנו, על הרב וואזנר זצ"ל, שאנחנו אין לנו כבר מה שקוראים 'מטריה' מעל ראשינו ששומר עלינו שפצצות לא יפלו עלינו וכי' וכי', אבל עדיף שתתקרב עוד לקב"ה. ר' שמואל - הוא מבקום מעולה, אין לו שום בעיה, אין לו שום דבר לדאוג לוה, הוא מסודר, ה' אוהב אותו ויש לו מקום שמור רק בשבילו בגן עדן. עכשיו בא התור שלנו להוכיח את עצמנו לקב"ה, שאחרי כל השנים האלה שחלפו מאז האדם-הראשון סוף-סוף אנחנו מגיעים למטרה, מגיעים לשבת. נגיע, נצא מהעול, וניכנס בדיק לשבת. נדליק נרות, נתפלל, נגיד קידוש, ניטול דים ונאכל. וזו תהיה ההתחלה של העליה הכי גדולה שתהיה לנשמה, וזה ימשך לנצח.

המשך בעלון: ארה"ב יחד עם אירופה - יעלמו...